

Sygn. akt V U 578/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2019 r. w Legnicy

sprawy z wniosku J. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o rekompensatę z tytułu pracy w warunkach szczególnych

na skutek odwołania J. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 6 sierpnia 2018 r.

znak (...)

oddala odwołanie

SSO Regina Stępień

Sygn. akt V U 578/18

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 6 sierpnia 2018r. znak: (...) odmówił J. M. do rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, iż ubezpieczony nie spełniła przesłanek do przyznania rekompensaty, albowiem wobec wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach udowodnił jedynie 14 lat, 2 miesiące i 6 dni. Decyzję tę organ rentowy wydał w oparciu o art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych oraz przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Organ rentowy nie uznał okresu pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia wnioskodawcy w (...) od 1 kwietnia 1981r. do 9 stycznia 1987r. na stanowisku kierownika oddziału remontowego.

Odwołanie od tej decyzji wniósł J. M.. Domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do rekompensaty. Podniósł, iż kiedy wcześniej odmówiono mu prawa do emerytury pomostowej (decyzja z 9 lutego 2017r.), organ rentowy ustalił jego staż szczególnego zatrudnienia w wymiarze 16 lat, 7 miesięcy i 19 dni. Zaś skarżoną decyzją staż ten ustalono mu w wymiarze 14 lat, 2 miesięcy i 6 dni. Domagał się przy tym uwzględnienia do okresów pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia w (...) w L. od 1 kwietnia 1981r. do 9 stycznia 1987r. kiedy zatrudniony był na stanowisku kierownika oddziału remontowego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie. W uzasadnieniu powołał te same okoliczności, które zostały wskazane w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił:

Wnioskodawca J. M. urodził się (...). Ma przyznano prawo do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym od(...)

W dniu 12 czerwca 2018r. złożył wniosek o rekompensatę z tytułu pracy w szczególnych warunkach Skarżoną decyzją z 6 sierpnia 2018r. organ rentowy odmówił mu prawa do tego świadczenia wskazując, iż wnioskodawca nie ma wymaganego 15 – letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Uwzględniono mu to tych okresów łącznie 14 lat, 2 miesiące i 6 dni.

/bezsporne, a nadto dokumenty z akt ubezpieczeniowych wnioskodawcy)

J. M. był zatrudniony w (...) Spółce z o. o. w L. w okresie od 18 maja 1978r. do 9 stycznia 1987r., w tym od 1 kwietnia 1981r. do 9 stycznia 1987r. w Wydziale (...) w Ż. na stanowisku kierownika oddziału remontowego. W tym okresie Zakład (...) podlegał pod (...). Składał się z kilku wydziałów. Oddział (...) wchodził w skład Wydziału (...). Zajmował się remontami pojazdów samochodowych, dźwigów i sprzętu specjalistycznego. Na Oddziale Remontowym zatrudnionych było ok. 600 osób pracujących na 3 zmiany. Większość z nich to byli kierowcy, ponadto było ok. 80 mechaników, dyspozytorzy, osoby zajmujące się typową techniką, elektrycy samochodowi, pracownicy zajmujący się naprawami pomp wtryskowych. Wnioskodawca zarządzał tym wydziałem przy pomocy mistrzów zmianowych, ponadto prowadził równoległe nadzór nad budową hali remontowej za (...) W zakładzie było 3 kanały remontowe, w których napraw pojazdów dokonywali mechanicy

Wnioskodawca bezpośrednio podlegał kierownikowi wydziału, zaś jemu podlegali pracownicy stacji obsługi. Zastępował go w razie nieobecności mistrz stacji obsługi.

Do jego obowiązków należało: nadzorowanie i kontrolowanie całokształtu prac związanych z działalnością stacji obsługi, , uzgadnianie i czuwanie nad prawidłowym opracowaniem harmonogramów przeglądów technicznych pojazdów oraz konserwacją i naprawą maszyn i urządzeń, bieżące kontrolowanie wykonania zaplanowanych usług technicznych i napraw, stała kontrola prowadzonej ewidencji pobranych części i innych materiałów na poszczególne pojazdy, kontrolowanie prawidłowości eksploatacji środków trwałych będących w użytkowaniu oddziału, stałe nadzorowanie i kontrolowanie stanu technicznego pojazdów pod względem bezpieczeństwa oraz stanem mającym bezpośredni wpływ na ekonomiczne eksploatacje pojazdów, przestrzeganie obowiązujących terminów w przeprowadzeniu konserwacji urządzeń dźwigowych, wprowadzanie doskonalszych form pracy i organizacji w pionie technicznym, przestrzeganie zasady zatrudniania a pracowników zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami, współpraca z Klubem (...) oraz stowarzyszeniami technicznymi w dążeniu do umasowienia ruchu wynalazczości pracowniczej, miał również obowiązek brać czynny udział w szkoleniu okresowym zakresu bhp i p.poż. oraz bieżąco kontrolować okresowe badania pracowników, ponadto musiał dokonywać uzgodnień z działem zaopatrzenia i składać zamówienia na części zamienne, materiały i urządzenia oraz prowadzić ewidencję przedmiotów nietrwałych będących na wyposażeniu wydziału.

Współpracował w komórce organizacyjnej z pracownikami magazynu części zamiennych, dyspozytorami i mistrzami oraz pracownikami kontroli technicznej, zaś zakładzie z działami zaopatrzenia materiałowego, działem energo-mechanicznym i księgowością.

Dowody:

- akta emerytalne: świadectwa pracy, świadectwa pracy w szczególnych warunkach, charakterystyka stanowiska pracy

- akta osobowe wnioskodawcy: umowy o pracę i aneksy do tych umów, zakresy obowiązków, charakterystyki stanowisk pracy,

- wyjaśnienia wnioskodawcy (e-protokół z 6.03.2019r. k.19-19v) – 00:03:24-00:25:50.

Sąd zważył:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (t.jedn.: Dz.U. z 2015.965 ze zm.), rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust. 2).

W myśl art. 23 cyt. ustawy, ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę. Rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust. 2).

Rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury (a w niniejszej sprawie – prawo do rekompensaty), ustala się na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U.8.43 ze zm.). Rozporządzenie to stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia (§ 1 ust. 1). Z kolei w myśl § 2 ust. 1 tego rozporządzenia – okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W rozpoznawanej sprawie kwestią sporną było, czy wnioskodawczyni posiada co najmniej 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach uprawniający ją do rekompensaty w myśl cyt. wyżej przepisów ustawy o emeryturach pomostowych.

Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszym postępowaniu, w szczególności wyjaśnienia wnioskodawcy, charakterystyka jego pracy a nadto zawarte w aktach emerytalnych świadectwa pracy, świadectwa pracy w szczególnych warunkach oraz w aktach osobowych umowy o pracę i aneksy do tych umów, zakresy obowiązków, charakterystyki stanowisk pracy – nie pozwoliły na uznanie, że wnioskodawca spełnia warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Nie można bowiem do okresów wykonywania prac w szczególnych warunkach uznać zatrudnienia wnioskodawcy w (...) Spółce z o. o. w L. w okresie od 18 maja 1978r. do 9 stycznia 1987r., w tym od 1 kwietnia 1981r. do 9 stycznia 1987r. w Wydziale (...) w Ż. na stanowisku kierownika oddziału remontowego. J. M. wskazywał, powołując się treść świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z 12 czerwca 2018r., że spornym okresie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy „kontrolę międzyoperacyjną, kontrole jakości produkcji oraz dozór inżyniersko-techniczny w oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Prace te pracodawca zakwalifikował jako prace ujęte w wykazie A, dziale XIV, poz. 24. Kwalifikacja ta jest błędna.

Jako prace w szczególnych warunkach uprawniające do uzyskania prawa do rekompensaty na mocy wyżej wskazanych przepisów, a które dotyczą osób kierujących pracami danej jednostki – mogą być uznane jedynie te, które wykonywane są przez osoby sprawujących kontrolę międzyoperacyjną, kontrole jakości produkcji oraz dozór inżyniersko-techniczny - w oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Prace w oddziale remontów zakładu transportu nie są pracami w szczególnych warunkach. Prace polegające na wykonywaniu napraw, przeglądów pojazdów samochodowych, dźwigów, maszyn i urządzeń – nie są pracami w szczególnych warunkach. Stąd kierowanie i nadzór nad pracami w takim wydziale nie może być traktowany jako praca w szczególnych warunkach. Na marginesie można jeszcze dodać, iż taki nadzór musi być wykonywany stale

i w pełnym wymiarze czasu pracy, i co istotne. nadzór ten musi być bezpośredni. Zaś jak wynika z wyjaśnień wnioskodawcy charakterystyki jego stanowiska pracy – pracami oddziału kierował przy pomocy zastępcy (w pewnym okresie) i mistrzów zmianowych.

Nieuzasadniony jest również zarzut wnioskodawcy, iż organ rentowy kilkakrotnie w sposób odmienny ustalał łączny wymiaru jego okresów pracy w szczególnych warunkach – co miałyby wskazywać na oczywiste błędy.

Wymiar stażu pracy w szczególnych warunkach może różnić się w zależności od tego czy jest on podstawą przyznania prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach – liczony jest do dnia 31 grudnia 1998r., czy do rekompensaty – liczony do 31 grudnia 2008r., czy też do emerytury pomostowej – liczony odpowiednio (art. 4 i 49 ustawy o emeryturach pomostowych) do 1 stycznia 1999r., do 31 grudnia 2008r. i po 31 grudnia 2008r.

Dlatego też w rozpoznawanej sprawie nie było podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji. Wobec czego na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc sąd oddalił odwołanie wnioskodawcy.

SSO Regina Stępień